

Süreyya Senin İçin

— kemaldoganay · 05 Ekim 2016

Süreyya senin için yıllarımı harcadım
Gittiğin günden beri ateş düştü bağrıma
Gölge gibi peşinde dolaştım adım adım
Yalvarırım ne olur kulak ver şu çağrıma

Süreyya senin için şiirler yazıyorum
Şair değilim amma sevenler anlar beni
Vedalaşma zamanı kendime kızıyorum
Biliyorum inan ki boş yere üzdüm seni

Süreyya senin için kaldırımlar eskittim
Kapılarda bekledim belki gelirsin diye
Gideceğim yerlere haber bırakıp gittim
Bir kerecik çağrıma haber vermedin niye?

Süreyya senin için Demir Dağlar erittim
Haramiler korkudan inlerine kaçtılar
Devlerle savaşarak dere tepe düz gittim
Akıncılar dörtnala kartal gibi uçtular

Süreyya senin için gece gündüz çalıştım
Bırak benimde gönlüm seninle birlik olsun
Hasretini çektiğim her zorluğa alıştım
Sana veremediğim bütün çiçekler solsun

Süreyya senin için hep dua ediyorum
Tanrım bütün dilekler kabul olsun isterim
Yağmurlu bir havada buradan gidiyorum
Sana da hayatında mutluluklar dilerim!

Süreyya senin için kurbanlar keseceğim
Hatırına gelince bir selam gönder yeter
Seher Yelleri gibi şafakta eseceğim
Senin bastığın yerde çiçekler b/aşka biter

Süreyya senin için hep günleri sayarım
Senden başka birisi bana hiç yar olmadı
Sen yoksun ya yanımda bozuldu bak ayarım
Bekle diyorsun amma artık gücüm kalmadı

Süreyya senin için kırk Yasin'i okuttum
Yaralarım çok derin geçmiyor inan acım
Bir gün dönecek diye hep kendimi avuttum
Toprak yağmura muhtaç ben de sana muhtacım

Süreyya senin için hatıralar sakladım
Belki de döneceksin beklemediğim anda
Sensiz geceler boyu günahları akladım
Başkalık seziyorum damarımdaki kanda

Süreyya senin için gecene DOĞANAY'ım
Gözlerinde ışıklar yolumu aydınlatır
Bana kuvvet veriyor elimde okla yayım
Demedi mi Süreyya bizi sevenler tanır!

Kemal DOĞANAY